

A Critique on the Method of Finding Titles in Articles of Mystical Literature*

Asghar khoushecharkh

PhD student of mystical language and literature, University of Mazandaran

Dr. Ahmad Ghanipour Malekshah¹

Associate professor of Persian language and literature, University of Mazandaran

Abstract

Writing articles is a common and valid way of expanding new findings in various scientific fields. The role of scholarly articles in dissemination of information and expansion of knowledge is undeniable. In this case, the structure of articles is a criterion for the evaluation of those texts. The pathology of the structural dimension of the articles with the aim of reducing the possible defects and improving the quality of the journals in which they are published can be done in various ways, and the meta-textual elements of article titles are believed to play an important role in this regard. In addition to functions such as giving identity to the article, attracting the potential audience, and making the article memorable, the title plays an important role in the easy search and finding of the article on the Internet. Therefore, the challenges existing in finding appropriate titles from both structural and content perspectives can make it difficult to easily access articles on the Internet search engines and ultimately might lead to the anonymity of the work. The present research is of a survey-analytical type, and the corpus includes scholarly articles in the three magazines of Gohar Goya, Mystical Literature, and Mytho-Mystic Literature. The required data were collected through note-taking from library sources.

Keywords: Article writing, Title, Finding titles, Mystical literature, Internet search.

* Date of receiving: 2024/3/12

Date of final accepting: 2024/9/9

1 - email of responsible writer: a.ghanipour@umz.ac.ir

1. Introduction

A critical approach to the structural and content-related dimensions of the scholarly articles extracted from scientific and academic sources, with the aim of removing possible flaws and improving the scientific aspects of articles, can lead to the qualitative growth of journals in which those articles are published. One of the main elements for evaluating scholarly articles from the structural perspective is the title. The choice of an appropriate and expressive title in a scientific work is not haphazard; rather, it is devised and revised successively in the research process based on the author's goals. The significance of titles for evaluating the scientific level of articles is no less than the other equally important sections of articles such as discussion or conclusion.

The titles of the articles in mystical literature journals can be investigated to identify the criteria used in devising those titles. Concerning the gap in the literature and the lack of research on the methods used to devise the titles in published scholarly articles, the present study seeks to identify the problems, defects, and challenges in devising the titles of such articles. To this end, the authors evaluate and analyze the existing titles to answer the research question 'what are the noticeable problems and challenges in the selection of titles in the scholarly articles published in mystical literature journals?'

2. Methodology

The current study is an analytical survey, and the corpus used includes the articles published in the following three mystical literature journals:

- Mystical Literature Research Journal with 344 articles in 24 volumes and 44 issues from 2016 to 2019
- Mystical Literature Journal with 134 articles in 12 volumes and 22 issues from 2008 to 2019
- Journal of Myth-Mystic Literature for the Islamic Azad University, South Tehran Branch, with 525 articles in 16 periods and 61 issues from 2004 to 2019

The method used for the data collection was note-taking from library sources. The authors extracted the data related to the titles of articles, the year of publication, and the name of the journal in which they were

published. From among 1003 titles available within the specified years of publication in the archives of the three aforementioned journals, 310 titles were randomly selected and analyzed from the perspectives of problems and defects related to structure and content. The data analysis was mainly descriptive-analytical.

3. Results and discussion

The critical analysis of the titles of the articles published in the three mystical literature journals in the specified publication dates showed that the lack of awareness of the important functions of article titles, especially in the contemporary world, is one of the main problems. The next problem is the lack of the researchers' knowledge about the issues addressed in the articles that militated against findings an appropriate title. Another challenge is the researchers' main concern with "title creation" rather than finding expressively appropriate ones that function in line with the content and goal of the corresponding articles. Still, the other problem that can be identified is the researchers' lack of required knowledge about the appropriate use of lexicons or the correct words in the titles. The other equally important problem is that the titles did not address a problem because the researchers seemed to be oblivious to the problems that existed in their respective fields. It was this less-than-ideal state of the researchers' knowledge about their respective fields that potentially left its trace in the content and the titles of the articles.

The results of the current study imply that having enough information on one's subject of interest, problem-solving skills, and the lexical repertoire are essential for devising suitable titles for scholarly articles. In addition, the transformation of passive vocabulary into active words in writing, creativity gained and flourished via continuous study, accuracy and precision in written expressions, sensitivity to using proper diction, and mastery of everyday language subtleties are all considered as the main requirements for the formation of appropriate titles for the scholarly articles in scientific and academic journals.

4. Conclusion

The most noticeable problems and challenges in the titles of the scholarly articles published in the mystical literature journals regarding structure and content are as follows:

A. The generality of the titles: One of the consequences of using general titles for the articles is the readers' confusion and difficulty in finding the article via Internet search engines and the reduction of its readers' attention and interest, which can potentially lead to the reduced number of readers. The negative effect of using general titles can be seen in approximately 8.7% of the scholarly articles published in the three mystical literature journals.

B. Ambiguity of the titles: Ambiguity in the titles of the scholarly articles is considered a structure-content problem, which can cause confusion for the readers in retrieving the articles from the related sites. About 5.5% of the titles of these articles in the Mystical Literature Journal were ambiguous.

C. Long titles: The long titles of the scholarly articles lead to ambiguity, lack of motivation in the readers to continue reading, and lack of favorable influence and appeal on the attraction and retention of the titles. About 4.5% of the titles of the articles in mystical literature journals had long titles.

D. Inappropriate lexicons in the titles: Among other structural problems in the titles of the scholarly articles in mystical journals, some words were included in the titles that are considered inappropriate words to be used in the titles of the scholarly articles. About 12.3% of the titles of the articles in mystical literature journals had inappropriate or poorly chosen lexicons.

فصلنامه علمی کاوش‌نامه زبان و ادبیات فارسی

سال بیست و پنجم، زمستان ۱۴۰۳، شماره ۶۳، صفحات ۳۸-۹

DOI: [10.29252/KAVOSH.2024.20077.3555](https://doi.org/10.29252/KAVOSH.2024.20077.3555)

نقدی بر روند عنوان‌یابی در مقالات گرایش ادبیات عرفانی *

(مقاله پژوهشی)

اصغر خوشه‌چرخ

دانشجوی دوره دکتری ادبیات عرفانی، دانشگاه مازندران

دکتر احمد غنی‌پور ملک‌شاه^۱

استاد دانشکده ادبیات و زبان‌های خارجی، دانشگاه مازندران

چکیده

مقاله‌نویسی از صورت‌های رایج و معتبر در نشر و گسترش یافته‌های جدید در علوم مختلف است که سهم مقالات علمی-پژوهشی در نشر یافته‌ها و رشد علم و دانش انکارناپذیر است. از ابعاد مورد ارزیابی در روند مقاله‌نویسی، بُعد ساختاری آن است. آسیب‌شناسی بُعد ساختاری مقالات با هدف کاهش نواقص احتمالی و ارتقای کیفی مجلات مورد نظر می‌تواند در شاخص‌های گوناگون صورت پذیرد که عنصر فرامتنی «عنوان» از اهمیت بسزایی برخوردار است. عنوان مقاله، علاوه بر کارکردهایی چون هویت‌بخشی به مقاله، مخاطب‌پروری، ماندگار نمودن مقاله در ذهن و ... نقش مهمی در دست‌یابی به جستجوگرهای اینترنتی دارد؛ از این رو، آسیب‌های موجود در شیوه‌های صحیح عنوان‌یابی و عنوان‌نویسی در دو بُعد ساختاری و محتوایی، راه دسترسی آسان به مقاله را در جستجوگرهای اینترنتی با مشکل روبرو می‌سازد و در نهایت منجر به گمناهی اثر می‌شود. روش پژوهش در مقاله حاضر از نوع پیمایشی-تحلیلی و جامعه پژوهش شامل مقالات علمی-پژوهشی در سه مجله گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی است. روش گردآوری داده‌ها کتابخانه‌ای با ابزار فیش‌برداری بوده است.

واژه‌های کلیدی: مقاله‌نویسی، عنوان، عنوان‌یابی، ادبیات عرفانی.

تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۳/۰۶/۱۹

* تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۱۲/۲۲

^۱ - نشانی پست الکترونیکی نویسنده مسئول: a.ghanipour@umz.ac.ir

۱- مقدمه

مقاله‌نویسی از عرصه‌های معتبر در به ظهور رساندن تلاش‌های علمی-پژوهشی پژوهشگران و مقاله رایج‌ترین قالب ارائه پژوهش‌های جدید، به‌ویژه پژوهش‌های دانشگاهی است. امروزه سهم مقالات علمی-پژوهشی در تولید علم، رشد اندیشه و محتوا که ترویج آن از طریق مجلات علمی-پژوهشی صورت می‌پذیرد، انکارناپذیر است. در دو دهه اخیر، رشد مقالات علمی-پژوهشی به لحاظ کمی بنا بر دلایلی چون: افزایش تعداد دانشجو، گرایش‌بندی‌شدن علوم در رویکرد تخصص‌گرایی، رشد و بهبود فضای اینترنتی محسوس بوده است؛ اما برخی رشد موجود فعلی را فقط در بُعد صورت دانسته که ارزش محتوایی چندانی ندارد و بر این باورند که در مقالات علمی-پژوهشی بیشتر «به شکل و قالب مقالات توجه کردیم؛ اما محتوای آنها را در نظر نگرفتیم» (صلح‌جو، ۱۳۸۷: ۵۶). بنابراین، داشتن رویکرد انتقادی به مقالات علمی-پژوهشی در یک رشته علمی (Discipline)^۱ و مجلات آن رشته، با هدف زدودن نواقص احتمالی و ارتقای جنبه علمی مقالات می‌تواند به رشد کیفی مجلات ختم شود.

از عناصر برجسته مقالات علمی-پژوهشی در بُعد ساختاری، عنصر فرامتنی (Paratext) عنوان (Title) است. وجه برجستگی عنوان مقاله -نه عنوان در مقاله- در این است که:

الف) عنوان مقاله، نشانه زبانی مقاله است که در رأس متن قرار می‌گیرد و در واقع شناسنامه دقیق هویتی مقاله، تجلی‌گاه مسأله مقاله، «رکن اصلی مقاله» (حبیبی و آخوندزاده، ۱۳۸۶: ۲۶) و «از ابعاد استراتژیکی خوانش خواننده برای متن» (خالدحسین، ۲۰۰۷: ۱۵) است که در شناساندن شخصیت علمی مؤلف نیز مؤثر است.

ب) نقش عنوان در جذب مخاطب از بین دیگر اجزای مختلف مقاله بیشتر است؛ «نقش عنوان ۴۳٪، نقش چکیده ۲۳٪، نقش نمودارها ۱۷٪، نقش جلد ۱۱٪ و نقش مقدمه، روش، نتایج و منابع ۶٪» (طیبی و همکاران، ۱۳۹۵: ۵۸۴).

ج) نقش مؤثر عنوان مقاله برای دستیابی به مقاله در جستجوگرهای اینترنتی غیرقابل انکار است؛ «هنگام جستجو در موتورهای کاوش صفحه‌های وب (web) که واژه مورد جستجو در «عنوان» آن‌ها به کار رفته باشد؛ معمولاً به منزله مرتبط‌ترین مدارک، نسبت به موضوع جستجو در نظر گرفته می‌شود و باعث بهبود ربط می‌شود» (حسن‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳: ۳۵). امروزه، با توجه به رشد قابل توجه مقالات علمی-پژوهشی در جستجوگرهای اینترنتی و جستجوی مقالات با کلیدواژه عنوان، وجود یک عنوان معیار، گرایش به عنوان‌گزینی و عنوان‌نویسی آسان از «اولین معیارهای ارزشیابی تحقیقات دانشگاهی» (عسکری، ۱۳۸۹: ۹۸) تبدیل شده است؛ «اگرچه این معیار مخدوش، ولی معمول است.» (اسفندیاری، ۱۳۶۹: ۱۱۴) و سهل‌انگاری در رعایت آن، می‌تواند موجب گمنامی اثر شود.

نگاه به عناوین مقالات موجود در مجلات رشته زبان و ادبیات فارسی گرایش ادبیات عرفانی^۲ - گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی - گویای این است که به‌کارگیری معیارهای درست عنوان‌گزینی و عنوان‌نویسی در بین برخی عناوین مقالات در مجلات ادبیات عرفانی قابل نقد است. با توجه به نبود یک اثر مستقل در مسأله «شیوه عنوان‌یابی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی»، ضرورت بحث عنوان در مجلات ادبیات عرفانی بدیهی بوده و بیان عنوان/اهمیت و ضرورت بحث، امر واضح را بدون نیاز واضح‌تر نمودن است. نگارندگان با هدف شناسایی آسیب‌های موجود در عنوان‌گزینی و عنوان‌نویسی مقاله‌ها در سه مجله ادبیات عرفانی و اجتناب از تکرار آن به نقد مهارت‌های عنوان‌یابی پرداخته است و درصدد پاسخ به این پرسش برآمده است که برجسته‌ترین آسیب‌های عنوان‌یابی در مقالات موجود در مجلات ادبیات عرفانی چیست؟

۱-۲ پیشینه پژوهش

علاوه بر محمد اسفندیاری که از نخستین پژوهشگرانی است که چند مقاله با عنوان «عنوان کتاب و آیین انتخاب آن» در مجله آینه پژوهش به چاپ رسانده است، برجسته‌ترین مقالات مرتبط با مسأله پژوهش عبارت‌اند از:

صادق عسکری در مقاله «نقدی بر انتخاب موضوع و عنوان مقاله در مجلات علمی-پژوهشی زبان و ادبیات عربی» (۱۳۸۹) «وسیع و گسترده بودن موضوع، تکراری و بی‌فایده بودن موضوع، طولانی بودن و مبهم بودن عنوان» را از مهم‌ترین آسیب‌های عنوان مقالات در مجلات علمی-پژوهشی زبان و ادبیات عربی برشمرده است. محمدتقی ایمان‌پور و محمدرضا ناظری در مقاله «آسیب‌شناسی عنوان‌گزینی در پژوهش‌های دانشگاهی: مطالعه موردی پایان‌نامه‌های رشته تاریخ» (۱۳۹۵) «طولانی بودن، مبهم بودن، کلیشه‌ای بودن، عدم انطباق با زبان معیار، مبالغه و بزرگ‌نمایی، کاربرد موضوع به جای عنوان» را از برجسته‌ترین آسیب‌های موجود در عنوان پایان‌نامه‌های رشته تاریخ مورد واریسی قرار داده‌اند.

علی حاجی‌خانی و نوروز امینی در مقاله «نقد و بررسی عناوین مقالات پژوهشی رشته علوم حدیث از منظر روش‌شناسی تحقیق-مطالعه موردی: مجله علمی-پژوهشی علوم حدیث» (۱۳۹۵) «کلی بودن، طولانی بودن، عدم وضوح، نفی سادگی و جذابیت» را از نقدهای وارد شده بر عنوان مقالات رشته‌ی علوم حدیث برشمردند.

مسعود باوان‌پوری در مقاله «آسیب‌شناسی عنوان‌های مقاله‌های مجله شعرپژوهی از شماره ۱ تا شماره ۴۰» (۱۳۹۹) «آوردن کلمات زائد، کلی بودن عنوان، ابهام‌داشتن عنوان و پرسشی بودن» را از آسیب‌های موجود در عنوان مقاله‌های مجله شعر پژوهی بیان کرده است.

در مقالات بررسی‌شده -غیر از مقاله کوتاه اخیر که نویسنده چهار مورد از آسیب‌های عنوان‌گزینی را در مجله «شعر پژوهی» مورد بررسی قرار داده است- یا به

عنوان پایان‌نامه -نه مقاله- در شاخه مربوطه اشاره داشتند و یا عنوان‌یابی را با موضوع‌یابی و مباحث روش تحقیق به صورت مرتبط مورد واکاوی قرار داده‌اند؛ در حالی که در مقاله حاضر آسیب‌های عنوان‌گزینی مقالات موجود در سه مجله ادبیات عرفانی با دو رویکرد ساختاری و محتوایی مورد واکاوی قرار گرفته و در بُعد محتوایی نیز نگاهی متفاوت در تکمیل نگاه پژوهندگان محترم ارائه شده است.

۱-۳- روش پژوهش

پژوهش از نوع پیمایشی-تحلیلی و جامعه پژوهش شامل مقالات سه مجله ادبیات در گرایش عرفانی است: مجله پژوهش ادب عرفانی (گوهر گویا) با ۳۴۴ مقاله در ۲۴ دوره و ۴۴ شماره از سال ۱۳۸۶ تا سال ۱۳۹۹؛ ادبیات عرفانی (ادامه فصلنامه علوم انسانی دانشگاه الزهراء) با ۱۳۴ مقاله در ۱۲ دوره و ۲۲ شماره از سال ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۹؛ و ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناسی دانشگاه آزاد تهران جنوب با ۵۲۵ مقاله در ۱۶ دوره و ۶۱ شماره از سال ۱۳۸۴ تا سال ۱۳۹۹.

روش گردآوری داده‌ها کتابخانه‌ای با ابزار فیش‌برداری است؛ به طوری که از عناوین مقالات، سال انتشار و نام مجله فیش‌برداری شده است. از بین ۱۰۰۳ عنوانی که در آرشیو سه مجله موجود است، ۳۱۰ عنوان به روش تصادفی انتخاب شده و از نگاه ساختاری و محتوایی مورد واکاوی قرار گرفته است. روش پردازش در متن تحلیلی-توصیفی است. از آنجا که بیان مورد به مورد آسیب عناوین مورد واکاوی، خارج از گنجایش مقاله فعلی است، سعی بر آن شده تا تحلیل تعدادی از عناوین دارای آسیب ساختاری یا محتوایی بیان گردد و موارد مشابه در جدول به صورت نمودار نمایش داده شود.

۲- چارچوب مفهومی پژوهش

۲-۱- عنوان

عنوان در لغت «عنوان کُلُّ شَیْءٍ: ظاهر هر چیزی ...» (جوهری، ۱۴۰۷ق: ذیل واژه)، «دیباجه، سرنامه» (دهخدا، ۱۳۷۷: ذیل واژه) «دیباجه کتاب، سرآغاز کتاب یا نامه، آنچه در سر نامه یا پشت پاکت بنویسند» (عمید، ۱۳۸۹: ذیل واژه) و در اصطلاح «واژه یا واژگانی که بر روی جلد کتاب، مقاله، روزنامه و یا در آغاز هر یک از فصل‌ها و بخش‌های آنها درج می‌شود و نشانگر موضوع و محتوای مطالب آنها باشد» (انوری، ۱۳۸۱، ج ۷: ذیل عنوان). و در اصطلاح روش تحقیق عنوان «امضایی است پیش از متن» (بلعلی، ۱۴۳۱ق: ۲۶۷) «که برای نشان‌دادن محتوای کلی متن در رأس یک متن ظاهر می‌شود» (Stalloni، ۲۰۰۶: ۲۷۰؛ به نقل از جلالی‌پور)^۳.

تعاریف اصطلاحی بیان شده از واژه «عنوان»؛ عنوان کتاب، عنوان پایان‌نامه، عنوان فصل، عنوان گفتار را در بر گرفته؛ اما، در عنوان مقاله ساختار و کارکردی موجود است که شاید در تعاریف بیان شده چندان آشکار نباشد.

۲-۲- عنوان مقاله

عنوان مقاله در واقع شناسنامه دقیق هویتی مقاله و «بستری است که مقاله بر آن جاری می‌شود، پیچ‌وخم‌هایش را می‌سپرد و به انجام می‌رسد» (حمیدرفیعی، ۱۳۶۷: ۷۹). عنوان مقاله، مجموعه‌ای از چند واژه که با ویژگی ساختاری معین در آغاز مقاله آمده و گویای دقیق ابعاد همه‌جانبه متن مقاله است. عنوان مقاله نقطه مرکزی برای مدار متن مقاله است که در محور افقی، در کنار محتوا و درون‌مایه مقاله، یک عنصر درون‌متنی و در محور عمودی یک عنصر فرامتنی محسوب می‌شود.

۲-۳- عنوان‌یابی

واژه «یافتن» در لغت «رسیدن، پیدا کردن» (دهخدا، ۱۳۷۷: ذیل واژه) است. «یافتن» در اصطلاح عنوان‌یابی برای مؤلف مقاله «رسیدن به عنوان» و برای مخاطب «پیدا کردن عنوان» است. از این رو، عنوان‌یابی مؤلف، رسیدن به عنوان «رسا و صریح، بدیع، با جهت‌گیری پژوهشی و درست ساخت» (قراملکی و شالباف، ۱۳۸۶: ۶۸) بوده که قبل از هر خاستگاه ذهنی و بیرونی مرهون تسلط و چیرگی پژوهشگر بر مسأله پژوهش (Problem) در فرآیند مطالعاتی منظم و فراگیر است که در مرحله عنوان‌یابی به منصه ظهور می‌رسد.

توانایی در عنوان‌یابی، قدرت نویسندگی نویسنده و تازگی متن اثر را به ذهن می‌رساند و نبود توانایی در عنوان‌یابی صحیح، نشان از عدم تسلط پژوهشگر به مسأله پژوهش، کوشش پژوهشگر به ساخت ذهنی مسأله به جای یافت علمی مسأله در فرآیند مطالعاتی مورد نظر و در نهایت، نشان از گرایش به عنوان‌سازی در پژوهش دارد. غالباً در موردی که ساخت عنوان جایگزین یافت عنوان شود، نشان از تکرار، کلیشه‌ای بودن مطالب و نفی نوآوری دارد و این، یعنی نفی پژوهش در معنای درست واژه. از این رو، «ظریف‌ترین امر در هر مقاله پژوهشی انتخاب عنوان آن است» (فرامرزی قراملکی، ۱۳۹۱: ۱۹۶).

۳- شاخص‌های عنوان‌یابی

به طور معمول، گزینش عنوان در آثار علمی اتفاقی نیست، بلکه بر مبنای اهداف نویسنده انجام می‌گیرد؛ «نویسندگان با آوردن هر نام، اهداف مورد نظر خود را دنبال می‌کنند» (لاج، ۱۳۹۳: ۸۱). از این رو، اهمیت «عنوان‌یابی» کمتر از بحث «عنوان» و «عنوان‌شناسی» (Titology) نیست. «انتخاب یک عنوان زیبا و مناسب کار ساده‌ای به نظر می‌رسد؛ اما در عمل اغلب چنین نیست» (توانگر، ۱۳۸۰: ۳۹). از برجسته‌ترین ابعاد گزینشی برای عنوان، بُعد محتوایی و ساختاری است.

۳-۱- بُعد (Dimension) محتوایی

۳-۱-۱- مُشیر به مسأله‌بودن

عنوان مقاله نمایانگر مسأله مقاله است و باید محتوای متن مقاله را منعکس نماید؛ اما پژوهش‌ها نشان از آن دارد که «تنها ۴۰ درصد عناوین از سازگاری کامل با موضوع برخوردارند» (بزرگی، ۱۳۷۸: ۲۵). مُشیر به مسأله‌نبودن عنوان، منجر به شائبه فریب مخاطب می‌شود.^۴ شفیع‌ی‌کدکنی در مورد گزینش عنوان برای کتاب «چراغ و آینه» می‌نویسد: «عنوان کتاب را می‌خواستم جای پای شعرِ فرنگی در تحولِ شعرِ معاصر ایران قرار دهم تا بتواند بخش اصلی هدف و نیز محتویات کتاب را آینگی کند» (شفیع‌ی‌کدکنی، ۱۳۹۰: ۲۷).

۳-۱-۲- رسایی در عنوان

از دیگر مؤلفه‌های عنوان‌یابی در بُعد محتوایی، نبود ابهام و بودِ صراحت و رسایی در عنوان است که گاهی اهمیت و جایگاه آن، با «جذب‌بودن» (خاکی، ۱۳۹۱: ۱۰) در عنوان کتاب اشتباه گرفته می‌شود. «اصولاً در مقاله‌های علمی رسایی و گویایی عنوان در مقایسه با جذابیت، اهمیت بیشتری دارد و باید توجه کرد که جذابیت، باعث ازدست‌رفتن گویایی عنوان نشود» (میرزایی، ۱۳۹۰: ۶۰). اگرچه جذاب‌نمودن عنوان مقاله در اصل رسانگی و ماندگاری در ذهن مخاطب بی‌تأثیر نیست، ولی نمی‌توان کارکرد عنوان در مقالات علمی را تنها در رسانگی و جذاب‌بودن آن دانست.

۳-۱-۳- جزئی‌بودن

از ویژگی نگرش مسأله‌محور و تولید محتوا در مقالات علمی، جزئی‌نگری و تحلیل متمرکز بر یک بُعد از ابعاد موضوع است که برای پژوهشگر واقعی در فرآیند

(Process) مطالعاتی و رسیدن به نقطه نیاز - نه احتیاج - یافت شده و در عنوان پژوهش وی به منصه ظهور می‌رسد.

۳-۲- بُعد ساختاری

۳-۲-۱- گزینش واژگانی

واژگان عنوان مقاله باید دارای بار علمی مقاله باشند و همچنین از واژگان کلیشه‌ای، تکراری، کهنه و بی‌ربط نباشند. گزینش واژگان صحیح و نو برای عنوان با دو رویکرد معنایی و ساختاری حکایت از احاطه علمی پژوهشگر به عمق مسأله دارد. واژه در عنوان، باید بتواند ذهن و زبان پژوهشگرانه مؤلف را در ذهن مخاطب رسانگی کند و «مثل یک آگهی تبلیغاتی که علاقه دیگران را به مقاله جلب کند» (حیاتی و علیجانی، ۱۳۸۶: ۶۰).

۳-۲-۲- تعداد واژگان

از مؤلفه‌های برجسته در بُعد ساختاری برای عنوان‌یابی، تعداد واژگان عنوان است. مجله انجمن روانشناسی امریکا (A.P.A) «تعداد واژه‌های عنوان را دوازده کلمه تصویب کرده است» (سیف، ۱۳۷۵: ۱۲). در برخی از منابع روش تحقیق «واژگان یک عنوان مقاله علمی-پژوهشی بین پنج تا پانزده واژه دانسته شده است» (شیرانی، ۱۳۸۶: ۳۱) و «در برخی از مقالات، اصل بر این است که عنوان مقاله از دو خط چایی تجاوز نکند» (حاجی‌خانی و امینی، ۱۳۹۵: ۶۱ به نقل از ظریف، ۱۳۹۳/۰۴/۲۸)^۵

به نظر می‌رسد، با وجود شرط جامع، کامل و مشتمل بر مسأله‌بودن، ایجاز در عنوان پسندیده است؛ زیرا، عنوان‌های طولانی منجر به ابهام، دیرسپاری در ذهن و عدم تأثیرگذاری بر خواننده می‌شود.

۳-۲-۳- ترکیب واژگانی

از دیگر مؤلفه‌های بُعد ساختاری برای عنوان مقاله که گویای نوآوری مقاله است، ترکیب واژگانی در عنوان است. در ترکیب واژگانی، هم چگونگی پیوند واژگان با یکدیگر و هم درست‌ساخت‌بودن عبارت ترکیبی مؤثر است؛ زیرا «چگونگی پیوند اجزا با یکدیگر مسأله‌ای است که رعایت آن در زیبایی و یا عدم‌زیبایی، کمتر از زیبایی اجزا اهمیت ندارد.» (شفیعی‌کدکنی، ۱۳۹۸: ۴۱۹) و از دیگر سو، «عنوان باید به لحاظ نگارش درست‌ساخت و بر قواعد نگارش فارسی منطبق باشد» (قراملکی و شالباف، ۱۳۸۶: ۷۱). بر همین مبنا، جمله‌بودن عنوان و یا عنوان جمله‌ای برای مقاله نوعی آسیب به شمار می‌رود؛ زیرا «همین که گوینده از شکل گرامری وجه خبری عدول کرده و از یک بیان خطابی بهره‌برده است» (شفیعی‌کدکنی، ۱۳۹۸: ۹۸)، با اصل تازگی در عنوان سازگاری دارد. بنابراین، اهمیت ترکیب واژگانی برای عنوان مقاله کمتر از نوع واژگان به کار گرفته و محتوای واژگانی نیست؛ زیرا ترکیب نامناسب می‌تواند یک مانع در ارتباطات علمی محسوب شود.

۴- برجسته‌ترین آسیب‌های عنوان‌یابی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

۴-۱- کلی‌بودن عنوان

نبود نگاه جزئی‌نگر در عنوان مقالات، بیانگر نبود مسأله و یا نبود تلقی درست از مسأله در مقاله است. از برجسته‌ترین پیامد ساخت عنوان کلی برای مقاله، سردرگمی مخاطب در پیدا کردن مقاله در جستجوگرهای اینترنتی است؛ زیرا «پژوهش‌های جدید نشان می‌دهند افراد ترجیح می‌دهند تا از طریق کلیدواژه‌های عنوان به جستجوی مورد نظر خود بپردازند» (بزرگی، ۱۳۷۸: ۳۰). در نتیجه، کلی‌گویی در عنوان از ارزش مخاطب‌پروری مقاله کاسته و تعداد خوانندگان مقاله را کاهش می‌دهد؛ زیرا بخشی از جذب مخاطب و مخاطب‌پروری یک مقاله یا مجله در دارا بودن عناوین درست است و

«به کارگرفتن شیوه نامناسب -در هر یک از ابعاد مقاله-، موجب نارسایی اثر و بی‌توجهی به یک پژوهش پرزحمت علمی می‌شود» (هروی، ۱۳۸۶: ۹۵).

برای نمونه:^۶ در مقاله «خواجه‌ی کرمانی در آثارش» (۱۳۸۶)، عنوان مقاله بیانگر این است که محتوای مقاله درصدد معرفی خواجه‌ی کرمانی از درون آثارش است؛ اما کدام بُعد از ابعاد وجودی خواجه‌ی کرمانی مشخص نیست. مخاطب با عنوان کلی بیان‌شده می‌تواند حدس‌های متفاوتی داشته باشد و همین چند احتمالی برآمده از یک عنوان، سردرگمی ذهنی مخاطب را به همراه خواهد داشت و در نهایت از ارزش مخاطب‌پروری مقاله می‌کاهد.

مقاله «طرز بابا فغانی» (۱۳۸۸): مقاله درصدد بیان شیوه شاعری و تحلیل اشعار شاعر نیمه دوم قرن نهم هجری با نگاه سبک‌شناسانه است؛ اما عنوان کلی بیان‌شده چگونه می‌تواند گستره وسیع مطالب درباره شیوه شاعری شاعر و یا نگاه سبک‌شناسانه شاعر را بیان کند! عنوان مقاله باید آینه تابش برای شناساندن متن باشد «که با آن بتوان یک اثر را شناخت و بین آثار متفاوت تمایز قائل شد» (فکری‌الجزار، ۱۹۹۸: ۱۵). عنوان «طرز بابا فغانی» می‌توانست عنوان یک کتاب سبک‌شناختی در مورد شاعر باشد؛ زیرا نبود جزئی‌نگری هم در عنوان مقاله و هم در عناوین درون مقاله قابل مشاهده است؛ تا جایی که، هر یک از عناوین درون مقاله می‌توانند عنوان مقاله جداگانه باشند. برای نمونه: «زبان شعر بابا فغانی»، «بلاغت بابا فغانی»، «نظام فکری بابا فغانی».

مقاله «چشم خروس» (۱۳۸۸): مخاطب با عنوان بیان شده -چشم خروس- نمی‌تواند دریابد که مقاله مربوط به «تحلیل زیباشناختی از تصاویر چشم خروس در متون کهن فارسی» است و چه بسا همین عنوان کلی، پیداکردن مقاله در فضای اینترنتی را با مشکل روبه‌رو سازد و تعداد مخاطبان مقاله را کاهش دهد و در نهایت روند کاهشی ضریب تأثیر (Impact Factor) مقاله، برای مجله از همین خاستگاه باشد.

مقاله «از حال تا قال» (۱۳۸۸): فرض بر این که مخاطب بداند که منظور عنوان مقاله بیان تاریخچه و تحلیل روند به قال درآمدن حالات عرفا و نظام‌مندشدن آن حالات در مکاتب فکری گوناگون است؛ از کجا بداند که این تحلیل در کدام اثر و با چه رویکردی مورد واکاوی قرار گرفته است؟

مقاله «زهد پارسا» (۱۳۸۷): در مقدمه مقاله آمده است: «نوشتار حاضر مفهوم زهد و ورع و جایگاه این دو مقام را از اوایل قرن پنجم با جستجو در آرای مشایخ بزرگ آن دوره تا رسیدن به دوره شاعر مورد نظر -بیدل دهلوی- بررسی می‌کند و ضمن دستیابی به آرای مشترک و متفاوت مشایخ با شاعر نامی بیدل، محور دلایل اختلاف نظر ایشان را منعکس نماید» (موسوی سیرجانی، ۱۳۸۷: ۱۴۸-۱۴۷). مخاطب با دو واژه «زهد پارسا» چگونه می‌تواند به اهداف نویسنده پی‌برد؟ به عبارت دیگر، چقدر از رابطه بین مسأله مقاله و عنوان مقاله از عنوان بیان‌شده -زهد پارسا- قابل دریافت است؟

نمونه‌های دیگر از عناوین کلی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی:

فروغی و فردوسی (۱۳۸۶)؛ حکمت معصومیه الهیه (۱۳۸۶)؛ زبان و واژگان شعر (۱۳۸۶)؛ از سماع تا وجد (۱۳۸۶)؛ شاهنامه و نجوم (۱۳۸۶)؛ جمال‌شناسی گلشن راز (۱۳۸۹)؛ منطق تصویری شعر (۱۳۸۹)؛ اسطوره و ادبیات مدرن (۱۳۹۰)؛ علم ناآموخته (۱۳۹۱)؛ حافظه مولانا (۱۳۹۲)؛ ضحاک و بین‌النهرین (۱۳۹۲)؛ عقل و عشق در گاهان (۱۳۹۳)؛ سنایی و اخلاق حرفه‌ای (۱۳۹۵)؛ فرامتن‌های سلامان و ابسال (۱۳۹۷)؛ تحلیل سیرالعباد إلى المعاد سنائی غزنوی (۱۳۸۸).

آسیب کلی‌نگری در عنوان مقاله تقریباً در ۸/۷ درصد از مقاله‌های سه مجله ادبیات عرفانی -گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی- قابل مشاهده است (جدول ۱).

جدول ۱- میزان آسیب «کلی بودن عنوان» در عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

تعداد حجم نمونه	تعداد عناوین کلی	درصد عناوین کلی
۳۱۰	۲۷	۸/۷

۴-۲- ابهام در عنوان

«ژرار ژنت در اثر خویش با عنوان زمینه‌ها چهار نقش تعیین‌کنندگی، وصفی، دلالت‌کننده و ترغیبی را کارکردهای اساسی عنوان بیان می‌کند» (ژنت به نقل از بخیت، ۱۳۹۲: ۴۱-۳۹). کارکرد ترغیبی در عنوان مقاله به شرط وجود سه کارکرد قبلی مورد پذیرش است و گرنه مقاله‌ای که عنوانش گویای هویت متن، محتوا و درون‌مایه متن و توصیفی از متن نباشد، یا به عبارت دیگر مبهم باشد، کارکرد ترغیبی آن یک کارکرد منطقی برای عنوان مقاله نیست؛ برای نمونه: عنوان «بر مرکب خیال» (رضایی، ۱۳۸۸) عنوان مقاله‌ای است درباره انگیزه و اقسام سفرنامه‌های خیالی در جهان معاصر عرب؛ هرچند عنوان یادشده، عنوانی جذاب و برانگیزنده است؛ ولی صراحت و تعیین‌کنندگی در آن واضح نیست. بنابراین، ابهام‌گرایی و مبهم‌بودن عنوان مقالات یک آسیب ساختاری-محتوایی در مقالات به حساب می‌آید که موجب سردرگمی مخاطب در بازیابی مقاله از وبگاه‌ها می‌شود. برخی از عناوین مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی که آسیب مبهم‌گویی در آنها به وضوح به نظر می‌رسد؛ عبارت‌اند از:

مقاله «وقت حافظ» (۱۳۹۴): نگارنده اصطلاح «وقت» در اشعار حافظ را با رویکرد عرفانی مورد بحث قرار داده است. وجود چنداحتمالی و عناوین محتمل برآمده از عنوان موجود، پیدا کردن مقاله را مشکل نموده و تعداد بازدیدکنندگان مقاله را کاهش می‌دهد. از این رو، باید «عنوانی مناسب‌تر شناخته و شناسانده شود تا معلم و متعلم از سردرگمی در این عرصه رهایی یابند» (طباطبایی و رضاداد، ۱۳۹۱: ۶۴). تشویش ذهنی و رنجش خاطر مخاطب از عنوان مبهم، می‌تواند گویای عدم‌یافت و رسیدن صحیح به

عنوان و در نهایت جایگزینی ساختِ عنوان به جای یافتِ عنوان از طرف مؤلف باشد. بنابراین، تعیین‌کنندگی باید از کارکردهای عنوانِ مقاله باشد؛ برخلاف عنوانِ داستان که باید «نادانی را طرح و میل به دانستن را خلق کند» (کنگرانی، ۱۳۸۸: ۸۵). اگرچه مبهم‌گویی در عنوان، با هدف ایجاد انگیزه در مخاطب برای ادامه خوانش متن، نوعی مخاطب‌پروری محسوب می‌شود؛ ولی -مخاطب‌پروری- غالباً برای عنوانِ داستان، آثار آموزشی صحیح به نظر می‌رسد، نه در عنوانِ مقالات علمی-پژوهشی.

از این رو، «هرچند عنوان باید جذاب باشد و هرگز نباید از تلاش برای برانگیختن علاقه و انگیزه خوانندگان باکی داشته باشید ... و نویسنده باید سعی کند عنوان مقاله‌اش، افسون‌گر و آگاهی‌دهنده باشد؛ ولی، دقت کنید که در دنیای احساسات گم نشوید و بدانید که دست شما در نوشتن عناوین هنرمآبانه چندان باز نیست» (هال، ۱۳۷۸: ۴۲)؛ برای نمونه در عنوان «باغ نظر و رامش دل»^۷: مخاطب هیچ حدس و گمانی درباره محتوای متن مقاله نمی‌تواند داشته باشد و عنوان در آدرس‌دهی برای رسیدن به محتوا هیچ نقشی را ایفا نمی‌کند.

در مقاله «رابعه در گذار از پل مجاز» (۱۳۸۹) نگارنده در چکیده آن می‌نویسد: «در این مقاله، با نگاهی ساختارشکنانه، نخست، تردد روانشناختی رابعه در دو قلمرو عشق و عرفان کاویده و آسیب‌گاه‌های نگره عرفانی رابعه با تأمل بر خصیصه‌های وابستگی، مازوخیستی و از خود بیگانگی او گزارده می‌شود. سپس در بخشی با عنوان رابعه به مثابه زن نارس‌سیسیست، چرایی گرایش او به عرفان از منظری نوین تحلیل می‌گردد». مخاطب با دیدن عنوان مقاله چقدر به اهداف و نگرش‌های بیان شده در چکیده می‌تواند برسد؟ و یا چند مورد از این اهداف با عنوان فعلی مقاله قابل دست‌یابی است؟ گویایی و رسایی عنوان در بازگویی محتوا چقدر است؟

مقاله «همچو شیرینی در نقش گاو -تثوفانی‌ها در آثار مولوی-» (۱۳۹۲) نویسنده در مقدمه مقاله می‌نویسد: «در این مقاله، در باره سمبولی بحث می‌کنیم که مولانا آن را

آفریده است. به کارگرفتن این سمبول، برای سمبولیزه کردن چند پدیده متفاوت، ریشه در نوع آن پدیده‌ها دارد. در این میان، امکان اطلاق واژه تئوفانی به همه آن‌ها وجه مشترک و کارگشایی است. بنابراین، ابتدا مفهوم تئوفانی را بیان می‌کنیم؛ سپس از قرآن، حدیث و سنت -که تئوفانی‌های موجود در اسلام معرفی می‌کنند- شواهدی ذکر خواهیم کرد. پس از آن، مواردی را که این سمبول در مثنوی و دیگر آثار مولانا شرح و بررسی خواهیم کرد.

حال این سؤال مطرح می‌شود که چقدر اهداف بیان شده توسط نویسنده در مقدمه با عنوان «همچو شیری در نقش گاو» قابل بازیابی است؟ واژگان موجود در عنوان تا چه حد مرتبط با مسأله مقاله واضح و گویا هستند و نقش تعیین‌کنندگی را به درستی ایفا می‌نمایند؟

نمونه‌های دیگر از عناوین مبهم در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی:

فسق حافظ و گناه آدم (۱۳۸۹)؛ مکاشفات شبانه حافظ (۱۳۹۲)؛ جغرافیای ملکوتی و اوقات عرفانی (۱۳۹۵)؛ نور سیاه در ادب عرفانی (۱۳۹۳)؛ مهلتی بایست تا خون شیر شد (زایش شمس تبریزی از خون حسین بن منصور حلاج از یک نسخه تعزیه) (۱۳۹۶)؛ حباب خانه به دوش (طرحی نو در طبقه‌بندی عناصر مضمون‌ساز در دیوان صائب) (۱۳۸۷)؛ سرای سکوت (بحثی درباره سکوت و تولد دوباره مولوی در دیدار با شمس تبریزی) (۱۳۸۹)؛ نگاره ماندالا، ریختار ساخت اسطوره، حماسه اسطوره‌ای و عرفان (۱۳۸۹)؛ جامی و مشکل عشق (۱۳۹۰).

حدود ۵/۵ درصد از عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی -گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی- دارای «ابهام در عنوان» هستند (جدول ۲).

جدول ۲- میزان ابهام در عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

تعداد حجم نمونه	تعداد واژگان مبهم	درصد عناوین مبهم
۳۱۰	۱۷	۵/۵

۴-۳- عناوین طولانی

از دیگر آسیب‌های موجود در عناوین مقاله‌ها در مجلات ادبیات عرفانی عنوان‌های بلند و طولانی است؛ طولانی‌بودن عنوان مقاله منجر به ابهام، عدم‌انگیزش در مخاطب برای ادامه خوانش، عدم‌تأثیرگذاری مطلوب در جذب و به ذهن‌سپاری عنوان می‌شود و در مقابل «کوتاه و در عین حال رسا بودن عنوان، بدون اشکال بودن از نظر نحوه نگارش، محورهایی است که مقبولیت و مطلوبیت مقاله را افزایش می‌دهد» (طیبی و همکاران، ۱۳۹۵: ۹۸).

هر گاه عناوین بلند و طولانی مقاله با نگاه جزئی‌نگرانه در مسأله قرین گردد، مورد تحسین است؛ اما در بسیاری از موارد «نویسندگان دانشگاهی ما در انتخاب عنوان‌های بلند مشکلی ندارند؛ مسأله در پروردان آن‌هاست. نویسندگان -با عنوان بلند- خواننده را در نگاه اول مرعوب نگاه تخصصی خود می‌سازد؛ اما برخلاف انتظاری که عنوان مقاله در او ایجاد کرده است، با تقسیم‌بندی کلی روبه‌رو می‌شود» (صلح‌جو، ۱۳۸۷: ۵۸) یا با پراکنده‌گویی در متن مواجهه می‌شود؛ برای نمونه می‌توان به مقالات زیر اشاره کرد:

در مقاله «عرفی تحلیلی و مقایسه سه سیرت‌نامه محمد بن عثمان درباره دو تن از مشایخ معروف فارس در قرن هشتم -شیخ ابواسحاق کازرونی و شیخ امین‌الدین بلیانی» (۱۳۹۴) از طرفی، ماندگاری عنوان مقاله در ذهن مخاطب که از مؤلفه‌های مخاطب‌پروری است، در چنین عنوان‌های طولانی چندان مشهود نیست؛ از سوی دیگر، دریافت‌های متعدد از عنوان مقاله در نگاه اول، مخاطب را دچار سردرگمی می‌سازد.

مقاله «نقش «منِ نفسانی» در مقالات شمس؛ تجلی «فرآیند آینه» در «ساحت خیالی»، مؤلف و خصایص «نارسیستی» آن» (۱۳۹۷) مخاطب با چنین عنوانی چگونه دریابد که مقاله در کدام گستره موضوعی به پردازش داده‌ها پرداخته است؟ عنوان بیان‌شده به راحتی می‌تواند دربردارنده سه مسأله جداگانه باشد: «منِ نفسانی در مقالات شمس»، «تجلی فرآیند آینه در ساحت خیالی»، «مؤلف و خصایص نارسیستی منِ نفسانی».

همچنین نتیجه‌گیری از مسائل جداگانه در قالب یک مقاله، مقاله را از تحلیل دقیق مسأله دور سازد. بنابراین، عناوین مرکب برآمده از مسائل ترکیبی، جدای از آسیب ساختاری و به وجود آمدن مشکل در پیدا کردن مقاله در جستجوگرهای اینترنتی، می‌تواند یک آسیب محتوایی نیز به همراه داشته باشد و محتوای مورد نظر مؤلف، نتواند در مخاطب نهاده‌ینه شود و در نتیجه لذت علمی لازم را به همراه نداشته باشد.

مقاله «مقایسه تحلیلی مبدأ و مقصد روح در آیین زردتشت و یهود با سه اثر از عارفان مسلمان (اللمع فی التصوف، شرح التعرف لمذهب التصوف، کشف المحجوب)» (۱۳۹۱) با برشمردن نام سه اثر و سه آیین دینی در طولانی نمودن عنوان، دیرسپردن عنوان در حافظه مخاطب، نفی نهاده‌ینه شدن نتایج مقاله و لذت برآمده از آن برای مخاطب، سردرگمی مخاطب برای پیدا کردن مقاله از جستجوگرهای اینترنتی و در نتیجه پایین بودن تعداد بازدیدکننده تأثیرگذار بوده است.

نمونه های دیگر از عناوین طولانی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی:

تحلیل و تطبیق سه اصطلاح تمثیل، التباس و منازل در نظام فکری عین‌الفضات همدانی و روزبهان بقلی (۱۳۹۶)؛ فردوسی و شاهنامه در منظومه‌های پهلوانی، دینی و تاریخی پس از او -ذیلی بر سرچشمه‌های فردوسی‌شناسی- (۱۳۸۷)؛ بررسی ویژگی‌های سبکی کشف‌المحجوب با رویکرد نظریه انتقادی در چارچوب دستور نقش‌گرای هلیدی (۱۳۹۳)؛ بررسی عوامل یقظه و انتباه از نظر خواجه عبدالله انصاری و جایگاه آن در شرح حال عارفان در تذکرة الاولیا (۱۳۹۴)؛ ارتباط بافت موقعیتی و لایه‌های معنایی زبان در رساله «در بیان سلوک» کتاب انسان کامل، با تکیه بر رویکرد نقش‌گرای هلیدی (۱۳۹۷)؛ بررسی کهن‌الگوی انسان نخستین و نمودهای آن در بخش پیشدادی شاهنامه فردوسی بر مبنای اسطوره‌شناسی تحلیلی (۱۳۹۳)؛ بررسی تحلیلی و تطبیقی نخستین زیستگاه و هبوط انسان در کتاب مقدس با دیگر اسطوره‌های خاورمیانه (۱۳۹۴).

حدود ۴/۵ درصد از عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی (گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی) از آسیب «طولانی بودن عنوان» برکنار نیستند (جدول ۳).

جدول ۳- میزان «عناوین طولانی» در عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

تعداد حجم نمونه	تعدادا واژگان مبهم	درصد عناوین مبهم
۳۱۰	۱۴	۴/۵

۴-۴- نقص در ترکیب واژگانی عنوان

از دیگر آسیب‌های ساختاری موجود در عناوین مقاله‌های مجلات عرفانی، تکرار برخی از واژگانی است که در آثار روش تحقیق از آن واژگان به عنوان نامناسب در عنوان مقاله یاد شده است. واژگانی مانند پیرامون، بررسی، ...، نگاهی به ...، نیم‌نگاهی به ...، سیری در ...، پژوهشی عمیق در ...، آشنایی با ...، مقدمه‌ای بر ...، تأملی در ...، چنین ترکیب واژگانی برای عنوان مقاله علمی-پژوهشی -نه عنوان در مقاله- که دربردارنده نوآوری و سخن تازه در یک مسأله است، مناسب نیست. برای نمونه، درباره استفاده از واژه «بررسی» (Survey) در عنوان مقاله دو نظر متفاوت ارائه شده است.

- دیدگاه اول: محمود فتوحی واژه «بررسی» را جزء واژگان زاید در عنوان مقاله می‌داند که «عنوان را طولانی می‌کند و فهرست‌نویسان را به اشتباه می‌اندازد که حذف آن از عنوان جایز است» (فتوحی، ۱۳۸۹: ۱۶۳). حاجی‌خانی در مقاله‌ای، عنوان «نقد و بررسی تحلیلی-متنی فرازی از دعای کُمیل» را طولانی دانسته و می‌نویسد: «واژگان زائدی چون «بررسی» را می‌توان از آن حذف کرد» (حاجی‌خانی و امینی، ۱۳۹۵: ۷۰). سمیعی‌گیلانی واژه «بررسی» را به نوعی از نوشته اطلاق می‌کند که در آن «نوع و سطح محتوایی اثر معرفی می‌شود. در «بررسی» علاوه بر گزارش اجمالی محتوا، مقام و موقع

اثر در عرصه خودش تعیین می‌شود» (سمیعی‌گیلانی، ۱۳۸۶: ۲۶). بنابراین واژه «بررسی» دارای درون‌مایه گزارش اجمالی از محتوا است و همین «گزارش بودن» و «اجمال بودن» بیانگر نبود نوآوری است و این برخلاف رویکرد پژوهشی است.

- در مقابل: در برخی از آثار روش تحقیق واژه «بررسی» در کنار واژگانی چون «مطالعه، کارایی، ارتباط و ... جزء افعال قابل استفاده در تدوین عناوین پژوهشی آمده است» (طیبی و همکاران، ۱۳۹۵: ۹۶). همچنین، از معناهای واژه «بررسی» در لغت به معنای «غوررسی و یا اظهار نظر در محتوای کتاب و یا مقاله» (دهخدا، ۱۳۷۷: ذیل واژه) آمده است.

کزازی در دفاع از به‌کارگیری کلی -نه در عنوان- واژه «بررسی» می‌نویسد: «به‌کارگرفتن واژه‌ای که از دید معنی‌شناسی نیازی به آن نیست، هنجاری است که از این نابهنجاری هنوز در زبان پارسی به یادگار مانده است. یک نمونه می‌آورم: به جای واژه کوتاه، روشن و روان بررسیدن، مورد مطالعه قراردادن و یا مورد مذاقه قراردادن به‌کاربرده می‌شود. این رفتار نه با زیباشناسی سخن سازگار است و نه با آنچه اقتصاد زبان خوانده می‌شود» (کزازی، ۱۳۹۱: ۳۰۵).

به نظر می‌رسد، به‌کارگیری واژه «بررسی» در متن مقالات فارسی خالی از لطف نیست. شاید دیدگاه نبودِ واژه «بررسی» در عنوان، مربوط به روش کیفی باشد و گرنه در روش کمی، چه‌بسا در رسیدگی دوباره، نتیجه و آماری متفاوت از نتیجه و آمار پیشین به دست آید. در مجلات مورد واکاوی کمتر دوره‌ای پیدا می‌شود که واژه «بررسی» در عناوین مقالات نباشد؛ برای نمونه، در شماره ۵۹ (۱۳۹۹) مجله ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی از میان ۱۰ مقاله منتشرشده در دوره مذکور، در عنوان ۶ مقاله واژه «بررسی» به‌کار رفته است. در نتیجه، از آسیب‌های موجود در عناوین مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی (گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی) به‌کارگیری واژگان نامناسب در ترکیب واژگانی عنوان است.

نمونه‌ای از عنوان مقاله با واژگان نامناسب و نقص در ترکیب واژگانی:

نگاهی نو به پدیده‌های کهن -تخلص و بهره‌وری از آن- (۱۳۸۴)؛ تأملی در چند واژه از کتاب اسرارالتوحید (۱۳۸۵)؛ گریزی به سوی جهان آرمانی در شعر سهراب سپهری و ویلیام باتلر ییتس (۱۳۸۵)؛ نگاهی به خاطره‌نویسی و مقایسه آن با زندگی‌نامه و سفرنامه (۱۳۸۶)؛ نگاهی به نمادپردازی عطار در منطق‌الطیر (۱۳۸۷)؛ جستاری در رویکرد مولوی به ازخودبیگانگی انسان با نگرش به انسان معاصر (۱۳۹۰)؛ درنگی در معنای چند واژه و تعبیر در تذکرة‌الاولیاء (۱۳۹۵)؛ تأملی در ویژگی زبانی و املایی نسخه خطی نخستین شرح کامل مثنوی به زبان فارسی در آسیای صغیر (۱۳۹۶)؛ تتبعی در شرح گیسو دراز بر الرسالة‌القشریه (۱۳۹۶).

حدود ۱۲/۳ درصد از عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی (گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی) از آسیب «نقص در ترکیب واژگانی» برکنار نیستند (جدول ۴).

جدول ۴- میزان «نقص در ترکیب واژگانی عنوان» در عنوان مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

تعداد حجم نمونه	تعداد عنوان با ترکیب واژگانی نامناسب	درصد عناوین با واژگان نامناسب
۳۱۰	۳۸	۱۲/۳

علاوه بر آسیب‌های برجسته بیان شده، آسیب‌های دیگری هم در عناوین مقالات در مجلات عرفانی (گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی) قابل مشاهده است. برای نمونه:

- بیان عنوان در قالب جمله پرسشی:

مناظره گل و مل از کیست؟ (۱۳۸۶)؛

چرا پهلوان نامه‌های پس از شاهنامه مطرح نشدند؟ (۱۳۸۸).

- پیش‌داوری کردن در عنوان:

حافظ تقدیرگرای سازگار گرا (۱۳۹۱)؛

فروغ فرخزاد؛ شاعر عاطفه و شکست (۱۳۸۵)؛

بازنگری رمز تنبیه اول نمط نهم/اشارات و تنبیهات در تبیین عدم صحت انتساب

تصنیف سلامان و ابسال به ابن سینا (۱۳۹۷).

- عدم انطباق عنوان با محتوا:

همچو گلبرگ طری بود وجود تو لطیف (۱۳۹۶).

- بزرگنمایی و تعریف نابجا در عنوان؛ و کاربرد واژگان کلیشه‌ای و تکراری در

عنوان.

جدول ۵- آسیب‌های عنوان‌یابی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی

نوع آسیب مورد واکاوی	تعداد مقالات دارای آسیب	درصد عناوین	حجم نمونه	جامعه پژوهش
نقص در ترکیب واژگانی عنوان	۳۸	۱۲/۳	۳۱۰	۱۰۰۳
کلی بودن عنوان	۲۷	۸/۷	۳۱۰	۱۰۰۳
ابهام داشتن عنوان	۱۷	۵/۵	۳۱۰	۱۰۰۳
طولانی بودن عنوان	۱۴	۴/۵	۳۱۰	۱۰۰۳

نتیجه‌گیری

عنوان مقاله معادل نام مقاله و معرف محتوای مقاله است. عنوان مقاله بنا بر دلایل بیان شده، دارای ارزش و اهمیتی بیشتر از عنوان در مقاله و یا عنوان کتاب است. هر نوع سهل‌انگاری در نوشتن عنوان مقاله می‌تواند بدنامی مقاله، نارسایی اثر و هدررفت

زحمات نویسنده را در پی داشته باشد. از این رو، آسیب‌شناسی عناوین مقالات مرتبط با یک مجله ادبی در رویکرد «نقد نقد» با هدف اجتناب از تکرار نواقص، می‌تواند گویای ارتقای علمی سطح مقالات معین در آن مجله و یا در آن گرایش علمی باشد.

واکاوی آسیب‌های عنوان‌یابی در مقاله‌های مجلات ادبیات عرفانی مورد نظر (گوهر گویا، ادب عرفانی، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی) با دو رویکرد محتوایی و ساختاری حکایت از آن دارد که در رویکرد محتوایی کُلی‌گویی و یا موضوع‌گزینی به جای مسأله‌گزینی و ابهام‌گرایی در عنوان، دو آسیب برجسته به شمار می‌رود. در رویکرد ساختاری وجود عنوان‌های بلند و طولانی و به‌کارگیری واژگانی چون «بررسی» در ترکیب ناقص واژگانی از آسیب‌های برجسته به شمار می‌رود. در مجموع بیش از ۳۱ درصد از عناوین مقالات موجود در حجم نمونه از آسیب ساختاری یا محتوایی به دور نیست.

عدم آگاهی کافی از کارکردهای نقش‌برانگیز و اساسی عنوان مقاله به ویژه در دنیای معاصر، عدم تسلط پژوهشگران به مسأله مقاله و جایگزین شدن پدیده عنوان‌سازی در جایگاه عنوان‌یابی، عدم آگاهی نسبت به کاربرد درست واژگان و یا واژگان درست در عنوان مقاله و عدم مسأله‌بودگی عنوان مقاله برای نویسنده به دلیل عدم وجود نیاز واقعی از خاستگاه‌های برجسته در پیدایش آسیب‌های مختلف در عنوان‌یابی و عنوان‌گزینی عناوین مقالات در مجلات ادبیات عرفانی مورد نظر به حساب می‌آید.

عنوان‌شناسی، تسلط در مسأله‌یابی، وسعت دایره واژگانی ذهن، تبدیل واژگان غیرفعال (Passive vocabulary) ذهنی به واژگان فعال در مهارت‌های نگارشی (Writing skills)، خلاقیت‌پروری ناشی از مطالعه، دقت نظر در فن بیان و نوشتار و حساسیت در انتخاب واژگان و لطافت‌های زبانی روزمره از مبانی مؤثر در عنوان‌یابی و عنوان‌گزینی صحیح به شمار می‌آید.

پی‌نوشت

۱- رشته (Discipline) عبارت است از واحد سازمانی دانش که در درون نهاد دانشگاه تعریف می‌شود. رشته‌ها ماهیت آموزشی دارند و هدفشان ایجاد نظم و ضوابط آموزشی است که در طی آن نهاد دانشگاه بتواند نوعی جامعه‌پذیری معرفتی در بافت دانشگاه برای دانشجویان ایجاد کند (فاضلی، ۱۳۹۹: ۳۷).

۲- بر اساس مصوبه شورای برنامه‌ریزی آموزش عالی در مورخه ۱۳۹۰/۰۹/۰۵ گرایش عرفانی در رشته زبان و ادبیات فارسی یک گرایش مستقل و «از دوره‌های تخصصی دکتری رشته زبان و ادبیات فارسی است که در آن ابعاد مختلف آثار ادب عرفانی بررسی، نقد و تحلیل می‌شود» (مصوبه ۷۹۰ شورای برنامه‌ریزی وزارت علوم، ۱۳۹۰: ۵).

۳- این جمله را Stalloni به نقل از Leo Hoek (۱۹۸۲م) بیان می‌کند.

۴- از نمونه‌های شائبه فریب مخاطب در آثار کلاسیک متون فارسی منظومه عرفانی «سلیمان و بلقیس» از زلالی خوانساری است که یک ساقی‌نامه است و برخلاف نامش اصلاً به داستان سلیمان و بلقیس نمی‌پردازد» (شریفی، ۱۳۸۷: ۸۲۲).

۵- ظریف، فرهاد (۱۳۹۳)، «راهنمای تهیه مقالات فصلنامه علمی-تخصصی مهندسی مکانیک جامدات» دسترسی در <http://pcbj.mihanblog.com/post/page/61>

۶- اولاً: نقد انجام‌شده بر عنوان یک مقاله به معنای نفی ارزش علمی و محتوایی آن مقاله نیست؛ ثانیاً: برای حفظ شئون نویسندگان محترم و حفظ جایگاه مجلات علمی-پژوهشی که پیشرفت‌های کنونی در موضوع ادبیات عرفانی مرهون زحمات طاقت‌فرسای آنان است، بهتر دیده شد که در ذکر شواهد از نام نویسنده و مجله خودداری شود.

۷- مجله پژوهش‌های ادب عرفانی (۱۳۸۶)، شماره ۳.

منابع

الف) کتاب‌ها

۱. انوری، حسن (۱۳۸۱)، فرهنگ بزرگ سخن، تهران: سخن.

۲. بلعلی، آمنه (۱۴۳۱ق)، تحلیل الخطاب الصوفی فی ضوء المناهج النقدية المعاصرة، بیروت: الدار العربیه للعلوم ناشرون.
۳. جوهری، ابونصر (۱۴۰۷ق)، الصحاح تاج اللغة و صحاح العربیه، بیروت: دارالعلم للملایین.
۴. حبیبی، غلامرضا و شاهین آخوندزاده (۱۳۸۶)، مبانی نگار علمی، تهران: مرز فکر.
۵. حیاتی، زهیر و رحیم علیجانی (۱۳۸۶)، نگارش مقاله و گزارش سایر انتشارات علمی: از انتخاب موضوع تا چاپ‌سیاری، تهران: چاپار.
۶. خالد حسین، حسین (۲۰۰۷م)، فی نظریة العنوان، دمشق: دارالتکون للتألیف و الترجمة.
۷. خاکی، غلامرضا (۱۳۹۱)، روش تحقیق در مدیریت (با رویکرد پیمایشی)، تهران: فوژان.
۸. دهخدا، علی‌اکبر (۱۳۷۷)، لغت‌نامه، تهران: سیروس.
۹. سیف، علی‌اکبر (۱۳۷۵)، روش تهیه پژوهش‌نامه در روان‌شناسی و علوم تربیتی، تهران: دانشگاه آزاد اسلامی رودهن.
۱۰. سمیعی‌گیلانی، احمد (۱۳۸۶)، نگارش و ویرایش، تهران: سمت.
۱۱. شریفی، محمد (۱۳۸۷)، فرهنگ ادبیات فارسی، تهران: انتشارات نو و معین.
۱۲. شفیع‌کدکنی، محمدرضا (۱۳۹۸)، رستاخیز کلمات-درس گفتارهایی درباره نظریه ادبی صورت‌گرایان روس، تهران: سخن.
۱۳. ----- (۱۳۹۰)، با چراغ و آینه، تهران: سخن.
۱۴. شیرانی، افسانه (۱۳۸۶)، عنوان، در مجموعه: حبیبی غلامرضا و دیگران؛ مبانی نگارش علمی. تهران: مرز فکر.
۱۵. طبیبی، جمال‌الدین؛ محمدرضا ملکی و بهرام دلگشایی (۱۳۹۵)، تدوین پایان‌نامه، رساله، طرح پژوهشی و مقاله علمی، چاپ هشتم، تهران: فردوس.

۱۶. فاضلی، نعمت‌الله (۱۳۹۹)، زندگی سراسر فهم مسئله است: مسئله و مسئله‌شناسی در علوم اجتماعی و انسانی ایران، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
۱۷. فتوحی، محمود (۱۳۹۰)، آیین نگارش مقاله علمی-پژوهشی، تهران: سخن.
۱۸. فرامرز قراملکی، احد (۱۳۹۱)، اصول و فنون پژوهش در گستره دین‌پژوهی، قم: انتشارات حوزه علمیه.
۱۹. فرامرز قراملکی، احد و عذرا شالباف (۱۳۸۶)، تدوین پایان‌نامه: شیوه‌ها و مهارت‌ها، قم: انتشارات حوزه علمیه.
۲۰. فرهنگی، آیدین (۱۳۹۱)، از کاف تا نون: گفت و گو با میرجلال‌الدین کزازی (گذری بر زندگی، آثار و اندیشه‌ها)، تهران: قطره.
۲۱. فکری‌الجزار، محمد (۱۹۹۸م)، العنوان سیموطیقا للاتصال الادبی، قاهره: الهيئة المصرية عامة الكتاب.
۲۲. کنگرانی، منیژه (۱۳۸۸)، مجموعه مقالات چهارمین هم‌اندیشی نشانه‌شناسی هنر به انضمام مطالعات هم‌اندیشی سینما، تهران: فرهنگستان هنر.
۲۳. عمید، حسن (۱۳۸۹)، فرهنگ عمید، تهران: امیرکبیر.
۲۴. لاج، دیوید (۱۳۹۳)، هنر داستان‌نویسی، ترجمه رضا رضایی، تهران: نی.
۲۵. میرزایی، خلیل (۱۳۹۰)، شیوه علمی مقاله نویسی. تهران: جامعه‌شناسان.
۲۶. هال، جرج. ام (۱۳۷۸)، چگونه یک مقاله علمی بنویسیم، ترجمه ابراهیم پیرمؤذن، بی‌جا: مترجمین.
۲۷. هروی، جواد (۱۳۸۶)، روش پژوهش و پژوهش علمی در تاریخ، تهران: امیرکبیر.

ب) مقالات

۱. اسفندیاری، محمد (۱۳۶۹)، «عنوان کتاب و آیین انتخاب آن»، آیین پژوهش، ش ۴، صص ۱۸-۵.

۲. ایمان‌پور، محمدتقی و محمدرضا ناظری (۱۳۹۵)، «آسیب‌شناسی عنوان‌گزینی در پژوهش‌های دانشگاهی: مطالعه موردی پایان‌نامه‌های رشته تاریخ»، تاریخ‌نگاری و تاریخ‌نگاری، سال ۲۶، شماره ۱۷، صص ۵-۳۲.
۳. باوان‌پوری، مسعود (۱۳۹۹)، «آسیب‌شناسی عنوان‌های مقاله‌های مجله شعرپژوهی از شماره ۱ تا شماره ۴۰»، بوستان ادب، سال ۱۲، شماره ۲، صص ۲۹۰-۲۹۷.
۴. بزرگی، اشرف‌السادات (۱۳۷۸)، «میزان سازگاری عنوان‌های کتاب‌های فارسی در حوزه علوم اسلامی با موضوعات آنها»، تحقیقات کتابداری و اطلاع‌رسانی دانشگاهی، شماره ۳۰ و ۳۱، صص ۵۸-۲۵.
۵. توانگر، فرشته (۱۳۸۰)، «یک اسم، یک عنوان، یک جهان»، کتاب ماه ادبیات و فلسفه، شماره ۴۱ و ۴۲، صص ۳۹-۳۸.
۶. جلالی‌پور، بهرام (۱۳۸۸)، «پیش‌درآمدی بر نحوه انتخاب عنوان نمایشنامه و ملاحظات زیباشناختی و کاربردی آن»، هنر، شماره ۸۰، صص ۶۰-۷۵.
۷. حاجی‌خانی، علی و نوروز امینی (۱۳۹۵)، «نقد و بررسی عناوین مقالات پژوهشی رشته علوم حدیث از منظر روش‌شناسی تحقیق (مطالعه موردی مجله علمی-پژوهشی علوم حدیث)»، پژوهش‌نامه انتقادی متون و برنامه‌های علوم انسانی، سال ۱۶، شماره ۴۳، صص ۵۵-۸۰.
۸. حسن‌زاده، محمد؛ سعید غفاری؛ عاطفه زارعی و حسین کمندی (۱۳۹۳)، «کارکرد عنوان و نشانی اینترنتی در بهبود ربط نتایج و بازیابی اطلاعات». پژوهش‌نامه کتابداری و اطلاع‌رسانی، سال ۴، شماره ۲، صص ۲۲۱-۲۴۰.
۹. حمیدرفیعی، محمدعلی (۱۳۶۷)، «تأملی در عنوان مقاله و پیشنهادهایی درباره آن»، نشر دانش، شماره ۴۸، صص ۷۹-۸۲.
۱۰. صلح‌جو، علی (۱۳۸۷)، «مقاله‌نویسی فرمالیستی»، نامه فرهنگستان، دوره ۱۰، شماره ۲ (پیاپی ۳۸)، صص ۵۵-۶۲.

۱۱. طباطبایی، سیدکاظم و علیہ رضاداد (۱۳۹۱)، «تأملی در باب عنوان درایة‌الحديث»، حدیث پژوهی، سال ۴، شماره ۱، صص ۵۵-۶۶.
۱۲. عسکری، صادق (۱۳۸۹)، «نقدی بر انتخاب موضوع و عنوان مقالات در مجلات علمی-پژوهشی زبان و ادبیات عربی»، زبان و ادبیات عربی، سال ۱، شماره ۲، صص ۹۷-۱۱۸.
۱۳. موسوی سیرجانی، سهیلا (۱۳۸۷)، «زهد پارسا»، ادبیات عرفانی و اسطوره‌شناختی، سال ۴، شماره ۱۲، صص ۱۶۳-۱۴۵.

ج) پایان‌نامه

۱. بخیت، فاطمه (۱۳۹۲)، «بررسی تطبیقی دلالت عنوان در شعر شش شاعر فارسی و عربی معاصر (نیما، شاملو، شفیعی کدکنی، سیاب، مقالچ و درویش)»، رساله دکتری دانشکده علوم انسانی دانشگاه تربیت مدرس تهران. به راهنمایی سعید بزرگ بیگدلی، کتابخانه مرکزی دانشگاه تربیت مدرس تهران.

د) لاتین

1. Stalloni, Yves. 2006. Dictionnaire du roman. Armand Colin., p270.

Reference List in English

Books

- Amid, H. (2011). *Amid Dictionary*, Amir Kabir. [in Persian]
 Anvari, H. (2002). *Great Dictionary Sokhan*, Sokhan. [in Persian]
 Bala'li, A. (2012). *Analysis of Sufi Discourse in Light of Contemporary Critical Approaches*, Darol-'Arabiyyah lel-'Ulum Nasherun. [in Arabic]
 Dehkhoda, A. A. (1998). *Dehkhoda Dictionary*, Cyrus. [in Persian]
 Faramarz Garamaleki, A. (2012). *Principles and Techniques of Research in the Field of Religious Studies*, Hozeh Elmieh. [in Persian]
 Faramarz Garamaleki, A., & Shalbaf, A. (2007). *Writing Thesis - Methods and Skills*, Hozeh Elmieh. [in Persian]

- Frhangi, A. (2012). From Kaf to Noon- A Conversation with Mir Jalal al-Din Kazzazi: A Journey through his Life, Works, and Thoughts, Ghatreh. [in Persian]
- Fazeli, N. (2020). *Life is all about Understanding the Problem: Problem and problemology in Iranian social sciences and humanities*, Institute for Humanities and Cultural Studies. [in Persian]
- Fekri Al-Jazar, M. (1998). *Aleunwan saymutayqa aletesal aladbiy*, Alhiyt almesriyat amatol ketab. [in Arabic]
- Fotouhi, M. (2011). *The Ritual of Writing a Scientific-Research Article*, Sokhan. [in Persian]
- Habibi, G. & Akhoondzadeh, S. (2007). *Foundations of Scientific Attitude*, Markaz. [in Persian]
- Hall, G. M. (1999). *How to Write a Paper* (E. Pir Mo'azan, Trans.), Motarjemin [in Persian]
- Hayati, Z., & Alijani, R. (2010). *Writing Articles and Reports of Other Scientific Publications: from topic selection to publication submission*, Chapar. [in Persian]
- Heravi, J. (2007). *Research Methodology and Scientific Research in History*, Amir Kabir. [in Persian]
- Johari, A. (1988). *Asahah Tajol-Lughah and Sahahol-Arabiyyah*, Darol-Elm Lelmalayin. [in Arabic]
- Kangarani, M. (2009). *Collection of Essays on the Fourth Symposium on Semiotics of Art Along with Semiotics of Cinema Studies*, Academy of Arts. [in Persian]
- Khaki, G. (2013). *Research Methods in Management (with a Survey Research)*, Foujan. [in Persian]
- Khaled Hussein, H. (2007). *On the Theory of Titles*, Darol-Takween lel-Ta'leef wal-Tarjama. [in Arabic]
- Lodge, D. (2014). *The Art of Fiction Writing* (R. Rezai, Trans.), Ney. [in Persian]
- Mirzai, K. (2011). *Scientific Paper Writing Method*, Jame'e Shenasan. [in Persian]
- Seif, A. (1996). *Research Proposal Preparation Method in Psychology and Educational Sciences*, Islamic Azad University Roudehen Branch. [in Persian]
- Samii Gilani, A. (2007). *Writing and Editing*, Samt. [in Persian]
- Shafiei Kadkani, M. (2011). *With Lantern and Mirror*, Sokhan. [in Persian]
- Shafiei Kadkani, M. (2020). *The Resurrection of Words: Lectures on the Literary Theory of Russian Formalists*, Sokhan. [in Persian]

- Sharifi, M. (2008). *Dictionary of Persian Literature*, Now and Moein. [in Persian]
- Shirani, A. (2007). *Title in the Collection: Habibi Gholamreza & Others; Foundations of Scientific Writing*, Marze Fekr. [in Persian]
- Stalloni, Y. (2006). *Dicctionnaire du Roman*, Armand Colin.
- Tabibi, J., Maleki, M.R., Delgoshayi. B (2016). *Writing Thesis, Dissertation, Research Proposal, and Scientific Paper*, Ferdows. [in Persian]

Journals

- Asgari, S. (2010). A Critique of Subject and Title Selection in Scientific-Research Journals of Arabic Language and Literature. *Journal of Zaban va Adabiyate Arabi*, Vol 1, No. 2, pp. 118-97. [in Persian]
- Bavanpouri, M. (2020). Pathology of the Titles of the Articles Published in the Journal of Poetry Studies (boostan Adab) from No. 1 to No. 40. *Journal of Poetry Studies (boostan Adab)*, 12(2), 290-297. doi: 10.22099/jba.2019.33858.3418 [in Persian]
- Bozorgi, A. (1999). The Compatibility of Persian Book Titles in the Field of Islamic Sciences with Their Topics. *Academic Librarianship and Information Research*, 31-30, 25-58. [in Persian]
- Esfandiari, M. (1990). Book Title and the Ritual of Its Selection. *Journal of Ayineh Pazhuhesh*, 4, 5-18. [in Persian]
- Hajikhani, A. and Amini, N. (2017). Review Articles: The Title of Articles in the Hadith Science from the Perspective of Research Methodology (A Case Study: The Academic Journal of Hadith Sciences). *Pizhuhish nāmah-i intiqādī-i mutūn va barnāmah hā-yi ulūm-i insāni (Critical Studies in Texts & Programs of Human Sciences)*, 16(43), 55-80. [in Persian]
- Hamid-Rafiei, M. A. (1988). A reflection on the Article Title and Suggestions Regarding It. *Journal of Nashr-e Danesh*, 48, 79- 82. [in Persian]
- Hassanzadeh, M., Ghaffari, S., Zarei, A. Z., & Kamandi, H. (2015). Functionality of URL and Title in Optimization of Information Retrieval. *Library and Information Science Research*, 4(2), 221-240. doi: 10.22067/riis.v4i1.19408] in Persian]
- Imanpour, M. T., & Nazeri, M. (2016). The Pathological Review of Selecting Topics in Historical Research: The Case of of Historical Thises. *Historical Perspective&Historiography*, 26(17), 5-32. doi: 10.22051/hph.2016.2447 [in Persian]
- Jalalipour, B. (2009). An Introduction to the Selection of Play Titles and Aesthetic and Practical Considerations. *Journal of Honar*, 80, 60-75. [in Persian]

- Mousavi Sirjani, S. (2008). Pious Asceticism. *Journal of Mytho-Mystic Literature*, 12, 145- 163. [in Persian]
- Solhjoo, A. (2008). Formalistic Article Writing. *Journal of Nameh Farhangestan*, 38, 52-62. [in Persian]
- Tabātabāi, K., & Rezā Dād, A. (2012). Reflection on the Title of Understanding Hadith. *Hadith Research*, 4(1), 55-66. [in Persian]
- Tavangar, F. (2001). One Name, One Title, One World. *Journal of Ketabe Mah-e- Adabiat*, 41-42, 26-28. [in Persian]

Thesis

- Bakheet, F. (2013). A Comparative Study of Title Implications in the Poetry of Six Contemporary Persian and Arabic Poets. [Doctoral Thesis, Tarbiat Modares University]. Central library of Tarbiat Modares University. [in Persian]